Εὐγενίου ἐν Ἄθῳ, προϊστάμενος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Σχολῆς τῶν φιλοσοφικῶν (1777—)[1], ὡς καὶ Χρύσανθος ὁ Αἰτωλὸς ἐπίσης[2], πιθανῶς καὶ Κοσμᾶς ὁ ἱερομάρτυς[3], Ἰωάννης ὁ ἐκ Φουρνᾶς τῶν Ἀγράφων (1760)[4], Δημήτριος Πολυζώης ἐκ Βρανιανῶν (1800) διδάσκαλος, συγγραφεὺς Γραμματικῆς[5], Νικόλαος Ἀγραφιώτης, ἰατρὸς (;), γράψας « Ἑλλήνων ἰατρῶν παλαιῶν τε καὶ μεταγενεστέρων Ἰατρικῆς Ἐπιτομὴν »[6], Χρηστάκης Ῥάγκος, ἰατρὸς (1820)[7], Θεοδόσιος ἱερόπαις (1784) ἐκ Φουρνᾶς τῶν Ἀγράφων, ἀντιγραφεὺς τῶν ἐπιστολῶν Εὐγενίου τοῦ Αἰτωλοῦ καὶ τοῦ Γορδίου[8], καὶ ἕτεροι συστήσαντες μικροτέρας Σχολάς.

Καὶ δὴ ἐν *Καρπεγησίῳ*, ἀπὸ τῆς ΙΖ΄ Ἑκατ. ὑφίστατο σχολὴ Ἑλληνικὴ ἐν ᾗ ἐδίδαξε δὶς Εὐγένιος ὁ Ἰωαννούλιος[9], ὃν διεδέξατο ὁ μετὰ ταῦτα Λιτσᾶς καὶ Ἀγράφων Ἰάκωβος κατὰ τὴν πρώτην δεκαετηρίδα τῆς ΙΗ΄ Ἑκατ.[10], πιθανῶς καὶ ὁ Γόρδιος πρὸ τῆς ἐν Γούβῃ διδασκαλίας του· τῷ 1748 ἐδίδασκεν αὐτόθι ὁ ἐξ Ἰωαννίνων Νικόλαος Μπάρκοσης, ἱκανῆς παιδείας κάτοχος[11], τῷ δὲ 1756 ὁ Θεσσαλὸς Εὐστάθιος· καταστραφεῖσα δὲ ἡ Σχολὴ τῷ 1758 ἐκ τῶν ἐπελθόντων δεινῶν, συνέστη πάλιν τῷ 1774, ὅτε ἐδίδασκεν ἐν αὐτῇ ὁ ἐκ Κερασόβου Παπᾶ Δημήτριος, μεθ'ὃν ὁ ἐκ Κερασόβου ἐπίσης Ἰωάννης[12]. Κατὰ δὲ τὰ τέλη τῆς ΙΗ΄ Ἑκατ. ἀναφέρεται διδάσκων ὁ ἐκ Βρανιανῶν Δημήτριος Πολυζώης ἐν αὐτῇ, διατηρηθείσῃ μέχρι τῆς Ἑλληνι-

---

(1) Κωνσταντίου Α΄ τοῦ ἀπὸ Σιναΐου ἐν τῇ Διατριβῇ περὶ τῆς Πατριαρχ. Σχολῆς ἐν τῷ Περιοδικῷ κτλ. σελ. 292.

(2) Αὐτόθι.

(3) Ἀδελφός, ὡς λέγεται, τοῦ Χρυσάνθου.

(4) Βρετοῦ Β΄, 117.

(5) Βρετοῦ Β, 112.

(6) ἐν χειρ. ὑπ' ἀρ. τῆς τοῦ Ἁγιοταφ. Μετοχ. Βιβλιοθήκης.

(7) Βρετοῦ Β΄, 324.

(8) Τῶν ἐμπεριεχομένων ἐν τῷ εἰρημένῳ Κώδηκι ἐν τέλει, πιθανῶς ὁ μετὰ ταῦτα Θεοφάνης. (9) Π. Ἀρ.

(10) Π. Ἀρ.

(11) Π. Ἀρ. Βρετοῦ Β΄, 244.

(12) Π. Ἀρ.